

Pars prima de vniverso

vero intendit sibi nocere et ledere se et hoc sciens et prudens cu^m erro: vi dixi et ignorātia apud ipm locū nō habeat appareat eui dentier ei? dementia. nibil em̄ et qd̄ sibi no cete aut se ledere scienter intēdat nisi aut turbatio ire aut alterius passionis ipsum subuerterit sicut accidit in eis q seipso iugulant interdiu aut aliter occidit de qbus dubiū non est quin ex demētia hoc faciat. Si vero ex tēpore malicia ei aduenit manifēstū ē ipm fuisse corruptū atq; puerum. et etiā seductū q; enim aliqd efficitur malū cum prius non esset non sit nisi vno trīum modorū quos narrāti valet corruptiōne vt equus qui corruptiōe humorū aut membra alicui efficitur malus cum prius nō esset aut ex pueritate sicut accidit i ho minibus qui de bonis mali efficiunt cum eoꝝ voluntates puerunt vt mala v̄l male velint aut seductione quēadmodū contingit in hūs qui p errorem vel ignorantiam mali fiunt aliena suggestione decepti Qualiter ergo iste somniatus deus mal effectus ē quicqd enim horū trīū passus fuit manifestū est ipm noie dei indignissimū nibil em̄ horū cadere potest in veri noninis deū. Amplius. mutatio non sit nisi in substancia que sustinet p dicamen ta accidens etiam omne in ea est q̄re neq; accidens neq; mutatio attingit ad id qd̄ est necesse eē p se supra ē et seorsum longe a substancia et accidēti. Amp̄. quomō eēt mutatus an a se an ab alio ex quo pa tent tibi multe vie ad destructionē erro: istorū Qd̄ si ab alio agente in ipm necesse est ipm eē passibilem et hoc passione vilissima atq; turpissima. Nihil em̄ vilius aut turpius ē q; malicia q; longe autē hec sit a natura. imo a nobilitate et supremētia deitatis seu diuinitatē nihil videt qui hoc nō videt.

Adhuc destruitur erro: manicheorū et hoc per rationes cōmunes et intellectū faciles.

Uoniā autē rationes q̄s vſq; huc q; tibi adduci metaphysice sunt atq; sapienciales satis faciā tibi p sequēter de promissō et adducā tibi ratiōes vul gares et intellectū facillimas p quas declara bifi tibi erroris istius nō tam impossibilitas q; etiā ridiculositas. Dicā igif in pri mis quia malū p̄pē vel nociuū est sib̄ ha mala et morbus malus vel nocumen tum ipm iuxta quā intentionē vſualit dī

citur multa mala fecit mibi hō ille. Tercio modo inordinati quēadmodū quedam male sedere dicunt que nō sedent in loco suo v̄l ordine vt viro: i facie būana. Quarto mō dicif malum imperfectum id ē prius tū quacunq; perfectione sua vnder male operari dicitur quis cum opatur opera p uata pueniētibus pfectionibus et has pfe ctiones latinix ocat circumstancias operꝝ q; les sunt finis causa modus locus tempus et p modū istū male operari dicitur qui v̄l nō eo modo vel nō eo fine opat quomō vel quibus operandū eēt ad hūc modū se habet de alijs pfectionibus vel circumstancijs et ad hāc intentionem reduci pos test p̄uatio debite mensure v̄l quantitatī p quem modū supfluum et diminutū ma la dicunt. Superfluitas v̄o atq; indigenia malicie et forsitan hoc insinuari voluit aristoteles in libro topicoꝝ vbi dixit quia bonū quantū dicitur vt in mediocri hoc ē in medio qd̄ est inter extrema superfluitatis et indigentie et beneficisse aliquid dicitur scđm hoc cum eius opus nec supfluitatem habet nec diminutionē omniū atq; istarū intentionū que magis conueniens videtur p̄ncipio maloz. Prima ē fm quā malū dicitur nociuū. Incipiā igitur auxili ante deo destruere hanc intentionē in eo et somniant p̄ncipium maloz. Dico igif s̄ p̄ncipium maloz nō est nociuū nō ē malum p modū istū. Si v̄o est nociuū erit nociuū simpliciter et vniuersaliter aut erit nociuū particulariter t̄m et cur. Qd̄ si fue rit nociuū simpliciter et vniuersaliter ergo nulli erit proficuū nulli igif pderit qualib̄ igitur erit dator: eēt v̄ite toti gēti tenetraū imo toti vniuersitati maloz. Scđm ero: em̄ istū ipē est creator vniuersitatis et dator: sapientie et virtutis atq; potesta tis omnis quas habent maligni spiritus alieq; male substancie. Amp̄. cum dat eis omnia hic autem animo et intentōne nocendi dat eis aut dat animo et intentōne illa quia scit ea eis vel bona eē vel v̄t liavel necessaria aut omnino nocendi alijs per hoc. Qd̄ si animo nocendi eis manifēstū ē ipm errare cum credat se eis noce re quibus tantas virtutes seu potestates tantam sapientiam. tantas artes et ipsuꝝ esse qd̄ inter omnia ē maxime necessariuꝝ largitur. Si vero animo pficiendi sine p desiliendi eis. hec omnia dat illis. manifestū est ipm et pficiū ēt perutilez toti regno